
Flot meteor på morgenhimlen

Af Ole Henningsen

Onsdag morgen 21. januar ved 06.30-tiden iagttog mange mennesker fra Lolland-Falster og Sydsjælland en kraftig ildkugle på den sydvestlige himmel ret lavt over horisonten.

Skandinavisk UFO Informations lokale repræsentant på Lolland-Falster, Ole Henningsen, Søllested, blev efter en omtale af sagen i DRs Regionalen i Næstved og TV2 Øst i Vordingborg kimet ned i løbet af aftenen af nogle af de angiveligt mange mennesker, der har iagttaget lysfænomenet.

Med baggrund i beskrivelserne af fænomenets udseende og opførsel på himlen, er det Ole Henningsens opfattelse, at der har været tale om et endog særdeles flot, lysstærkt meteor, der er set af mange mennesker, hvoraf de fleste var på vej til arbejde i bil.

Ildkuglen er i øvrigt iagttaget så langt væk som Tyskland, Belgien og Luxembourg.

Korte beretninger og flere informationer om himmelfænomenet kan ses i artiklen »[Meteor over Danmark](#)«.

Usædvanligt luftfartøj over Roswell, New Mexico

Af Ole Henningsen

Der var et usædvanligt luftfartøj i luften i går over den i ufo-kredse så berømte by Roswell i staten New Mexico i USA.

Den amerikanske præsident George W. Bush kom på sin rundtur i forbindelse med valgkampagnen til Roswell, hvor han i sin tale til de forsamlede ikke undgik at komme ind på byens berømmelse, som det sted, hvor et rumfartøj angiveligt havarerede i 1947. En historie, der har givet anledning til så megen omtale og mytedannelse om tilfangetagne aliens og besøgende fra verdensrummet.

George W. Bush henviste til, at den lille by i det sydvestlige New Mexico er bedst kendt for disse ting, og tilføjede spøgende:

„Jeg har hørt, at I i morges har fået rapporter om et usædvanligt fly over området. Bare roligt, det var bare mig, tilføjede præsident Bush til tilhørernes store morskab.“

Præsidenten kan ikke have undgået at blive mindet om aliens, for hele byen er normalt klistret til med alien-plakater og andre rumsouvenirs til de mange turister.

Talsmænd fra Det hvide Hus har da også haft travlt med at afvise, at præsidentens besøg i Roswell skulle have noget med ufoer at gøre.

Besøget i går morges var præsidentens sidste stop på et 3-i-en-stat besøg, hvor han uddybede sine synspunkter fra „State of the Union“-tale i tirsdags om nødvendigheden af bekæmpelsen af terrorismen samt nødvendigheden af at støtte op omkring hans planer for at stimulere landets økonomi. Han talte ligeledes i Toledo, Ohio og i Phoenix i går.

Det var første gang i 20 år, at en amerikansk præsident med Air Force One, som hans fly hedder, havde besøgt det sydvestlige New Mexico.

Dette er en let bearbejdet udgave af det foredrag, som Kim Møller Hansen holdt den 20. januar 2004 i Grand Teatret i København i forbindelse med forevisning af 1. afsnit af Steven Spielsbergs tv-serie TAKEN, som får tv-premiere på Canal+ den 3. februar.

UFO-bortførelser - hvad ved vi egentlig?

Af Kim Møller Hansen, formand for SUFOI

Lad mig indlede med at stille 5, måske lidt nærgående, spørgsmål til personlig overvejelse:

- Har du prøvet at vågne om natten med en fornemmelse af, at der er et fremmed væsen i værelset?
- Har du oplevet en periode på en time eller mere, hvor du ikke kan huske, hvad du har lavet?
- Har du nogen sinde haft en fornemmelse af at flyve gennem luften uden at vide hvorfor og hvordan?
- Har du set usædvanlige lys eller ildkugler i fx soveværelset uden at vide, hvor de kom fra?
- Har du opdaget mærkelige ar på kroppen uden at huske, hvordan de opstod?

Og nej, dette er ikke en test, der skal vise, hvordan du måske havde det natten efter en festlig nytårsaften.

Disse 5 spørgsmål blev i 1992 stillet til et repræsentativt udsnit på næsten 6.000 voksne amerikanere. Og svarene gav følgende billede:

1. Næsten hver femte amerikaner er vågnet om natten med en fornemmelse af, at der var et fremmed væsen i værelset
2. Næsten hver ottende har oplevet en periode på en time eller mere, hvor han eller hun ikke kan huske, hvad der er sket
3. Hver tiende har haft en fornemmelse af at flyve gennem luften uden at vide hvorfor og hvordan
4. Hver tolvte har set usædvanlige lys eller ildkugler i værelset uden at vide, hvor de kom fra
5. Hver tolvte har opdaget mærkelige ar på sin krop uden at huske, hvordan de opstod.

Forfatterne bag den store undersøgelse havde opstillet det kriterium, at „når en udspurgt kunne svare ‚ja‘ til mindst 4 af de 5 spørgsmål, er der en stor sandsynlighed for, at den enkelte er en ufo-bortført“.

På denne baggrund blev undersøgelsens overvældende konklusion nået. Ud af de 5.947 personer, som blev interviewet, havde 119 (svarende til 2%) svaret ja til 4 eller 5 af spørgsmålene. Da den befolkning, som blev repræsenteret af de interviewede, var 185 millioner, var det totale antal 3,7 millioner. Altså blev undersøgelsens konklusion, at næsten 4 millioner amerikanere har været bortført af aliens!

Undersøgelsen er blevet kritiseret og kaldt uvidenskabelig. Så hvorfor overhovedet nævne den? Jo, af to enkle grunde: Undersøgelsen har afgørende betydning for, hvordan vi i dag opfatter hele problematikken omkring ufo-bortførelser. Og for det andet: Viden om undersøgelsens bagmænd kan afsløre, hvad der er fantasi og virkelighed, når man taler om ufo-bortførelser. Men først vil jeg lige ridse nogle historiske linjer og generelle udviklingstendenser op.

Møder mellem mennesker og fremmede væsner har fundet sted i århundreder. Men i nyere tid og ifølge ufologiens historiebøger var det i 1950'ernes USA, at der første gang blev skabt direkte kontakt mellem mennesker og væsner fra det ydre rum. Man stod så at sige ansigt til ansigt - for rumbrødrene eller de åndelige mestre lignede os jordmennesker, bare smukkere.

Flere såkaldte kontaktpersoner - heriblandt George Adamski - hævdede, at de havde mødt de fremmede besøgende. Kontaktpersonerne rejste sammen med rumbrødrene til solsystemets øvrige planeter, som lignede Jorden til forveksling, og kontaktpersonerne modtog budskaber af religiøs eller miljømæssig karakter:

Vi skulle afskaffe atomvåben - og undgå at ødelægge Jorden og resten af solsystemet med forurening.

Møderne var præget af ro, harmoni og hjælpsomhed. Rumbrødrene var her på Jorden for at hjælpe - og hjælpen skulle formidles med udvalgte jordboere som talerør.

I 1960'erne skiftede disse møder karakter. Fra at have været venskabelige møder mellem mester og discipel blev de nu til skræmmende møder mellem bøddel og offer.

I 1961 kom så den hændelse, der i høj grad har dannet skole for mange senere bortførelsesberetninger.

Natten mellem den 19. og 20. september 1961 kører ægteparret Betty og Barney Hill i bil fra Canada til hjemmet i staten New Hampshire. Omkring midnat opdager de et klart lys på himlen. Lyset vokser i størrelse - og på et tidspunkt har det taget form som et stort objekt med oplyste vinduer.

Ægteparret standser - og Barney kan gennem en kikkert se, at der i objektets vinduer er væsner, som bevæger sig. Et af væsnerne stirrer ned på ham. Synet skræmmer ægteparret så meget, at de springer ind i bilen og kører væk i rasende fart.

Psykiateren Benjamin Simon.

Ægteparret Hill når hjem tidligt om morgenen - men to timer senere end forventet. De har tilsyneladende haft et tidstab under køreturen, og de kan overhovedet ikke huske, hvordan det mystiske objekt forsvandt.

I tiden efter oplevelsen havde Betty natlige mareridt. Hun drømte, at hun og Barney blev standset på vejen af en gruppe væsner, der førte dem om mareridt påvirkede også Barney. Han blev mere og mere stresset og måtte til sidst indlægges med mavesår.

Betty og Barney Hill.

De natlige mareridt fortsatte, og efter anbefaling fra Barneys læge søgte ægteparret to år efter oplevelsen hjælp hos psykiateren Benjamin Simon. Han behandlede ægteparret gennem 6 måneder med regressionshypnose, som løste op for deres hukommelsestab. De kunne nu huske, hvad der var sket i de mistede to timer.

Still fra NBC-filmen om Hills bortførelse.

**Barney Hill døde i 1969.
Betty er i dag over 80 år.**

Om bord i rumskibet blev de undersøgt medicinsk, nøjagtig som Betty havde drømt. En leder i fartøjet viste Betty et stjernekort og fortalte, hvor disse væsner kom fra. Inden ægteparret blev sat på fri fod - fik de ordre på at glemme alt om oplevelsen.

Betty og Barney Hills oplevelse blev udødeliggjort 5 år senere i bogen »The Interrupted Journey« - og i oktober 1975 blev deres oplevelse til en tv-film udsendt af NBC til millioner af amerikanske seere.

I de følgende år dukkede der af og til nye bortførelsestilfælde op. Enkelte var helt tydeligt fup inspireret af Hill-sagen og den massive omtale i medierne, som deres oplevelse fik. Alle beretningerne blev detaljeret beskrevet i amerikanske udgivelser. I 1980 kendte man omkring 25 sager.

Så i 1981 - 20 år efter Hills klassiske hændelse - skete der igen noget ganske afgørende. Dette år udgav maleren og billedhuggeren Budd Hopkins bogen »Missing Time«.

Hopkins havde gennem længere tid deltaget i forskellige terapigrupper i New York. Her samledes folk, som led af tilsyneladende, uforklarlige tidsstab.

For Hopkins var et tidsstab lig med tegn på en mulig bortførelse - og selve bortførelsesforløbet kunne

efter hans mening blotlægges ved hjælp af hypnose. »Missing Time« fortalte om disse oplevelser, og bogen fik for alvor mange fortrængte bortførelsesberetninger frem i lyset.

Fire år senere var mere end 300 bortførelsessager nøje beskrevet i litteraturen - og i de følgende 6 år dukkede yderligere 500 beretninger op.

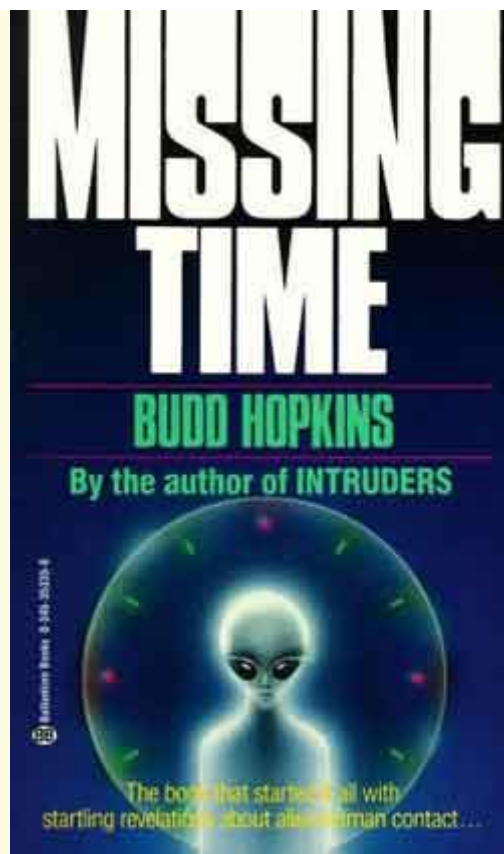
I december 1987 kunne tidsskriftet OMNI afsløre, at omkring 1.200 amerikanere havde oplevet at blive bortført af aliens. En sand bortførelsesbølge gik derefter hen over USA. Og det var egentlig ikke så underligt, for netop i 1987 udkom to væsentlige bøger inden for denne genre:

Budd Hopkins udgav sin anden bortførelsesbog »Intruders«. Bogen handlede om en kvinde, der lige siden sin barndom havde oplevet gentagne bortførelser. Hun var endda blevet gravid efter mødet med en alien for senere at få fjernet fosteret af andre aliens.

Den anden skelsættende udgivelse i 1987 stod krimi- og gyserforfatteren Whitley Strieber for. Hans bog »Communion« handlede om en række amerikanere, som under hypnose kunne berette om uhyggelige møder med små aliens med store hoveder og mandelformede øjne - de såkaldte grå eller greys. Bogen blev en bestseller i millionoplag og 2 år senere filmatiseret.

I løbet af 1990'erne kom nye såkaldte bortførelses-forskere på banen, nemlig historikeren David Jacobs (»Secret Life«) og psykiateren John Mack (»Abduction«).

I dag er det netop disse to „eksperter“ - Jacobs og Mack - og så Budd Hopkins, der er toneangivende inden for området.

Hvad er så det typiske mønster for en ufo-bortførelse - ifølge Hopkins og hans kolleger?

Der er variationer i beretningerne, men grundmønsteret i mange af dem er alligevel det samme.

Bortførelsen begynder oftest, når personen er hjemme i sin seng (57%) og oftest om natten. Nogle af bortførelserne finder dog sted udendørs (26%) eller fra en bil (26%). Der er et kraftigt, blått eller hvidt lys, en summen eller brummen, en følelse af frygt, og en fornemmelse af, at der er noget uforklarligt til stede.

Et fartøj med blinkende lys ses, og personen transporteres eller „flyder“ ind i det. Inde i fartøjet er personen genstand for forskellige medicinske undersøgelser. Ofte udtages æg eller sæd, og små genstande implanteres i næsen eller andre steder. Kommunikationen med aliens foregår normalt ved telepati. Den bortførte føler sig hjælpeløs, har ofte begrænset frihed og kan være fuldstændig lammet.

De „grå“ er omkring en meter høje med en slank krop og hals, et stort hoved og store, sorte, skæve, mandelformede øjne. De grå har normalt ingen hår og ofte kun tre fingre på hver hånd. Høje, lysblonde nordiske, menneskelignende typer ses til tider sammen med de grå - og har en lederrolle.

De fremmedes formål med at bortføre jordboere varierer fra venlige advarsler om kommende økologiske katastrofer til et omfattende forædlingsprogram, som gør det nødvendigt at fjerne æg og sæd fra mennesker med det formål at skabe halv-aliens, halv-menneskelige skabninger. Nogle bortførte påstår, at de har set fostre i specielle kolber. Andre fortæller, at de skulle passe eller lege med halvt-menneskelige børn.

Bortførelsesofrene har ofte eftervirkninger af mødet med de fremmede: hukommelsestab, røde øjne, dehydrering, søvnproblemer, angstanfald og personlighedsændringer.

Dette generelle mønster for bortførelserne vil CanalPlus-seerne også se anvendt i TAKEN.

Møderne mellem jordboere og aliens har udviklet sig fra 1950'ernes møder, hvor mennesket var den udvalgte, og det smukke, menneskelignende rumvæsen var den frelsende engel - til i dag hvor de små, grå aliens med fosterlignende store hoveder opfører sig som djævlé - og hvor mennesket er det viljeløse offer, der må affinde sig med at være forsøgskanin.

Hopkins og Jacobs har arbejdet med næsten 500 bortførte - og de er overbevidst om, at en række adfærdsbetingede faktorer er fælles for alle tilfælde af ufo-bortførelser - nemlig de 5 som jeg indledningsvis stillede spørgsmål om. Og netop disse 5 spørgsmål er kernen i undersøgelsen fra 1992.

Hopkins og Jacobs er sikre på, at personer, som har haft 4 eller 5 af den slags oplevelser, er ofre for bortførelser.

Man kan spørge, hvorfor de ikke bare stillede et simpelt spørgsmål som:

„Er du nogensinde blevet bortført af aliens?“

Dertil svarer Hopkins og hans kolleger, at spørgsmålet ikke vil afdække den sande grad af bortførelses-oplevelser. Mange mennesker kan nemlig kun huske

dem efter terapi eller hypnose. Omkring 75% af alle bortførelsesberetninger kommer frem i dagens lys under hypnose!

Hypnose drejer sig i bund og grund om eftergivenhed, afslapning og modtagelighed. Det er også en kendsgerning, at fakta og fiktion - som i drømme og hallucinations-agtige tilstande - hurtigt og let blandes sammen under hypnose. Mange erindringer, som dukker op via hypnose, er ikke ægte og ikke i overensstemmelse med sandheden. Erindringer af traumatisk eller stærkt følelsesmæssig karakter, og især hvor angst er en del af indholdet, er ofte sammenblandede og forvirrende.

Hypnose-terapeuten kan med sin spørgeteknik påvirke den hypnotiserede til at sige det, som terapeuten ønsker at høre. Det er et faktum, at Hopkins, Mack og de andre toneangivende eksperter, som bruger hypnose, alle er overbevist om, at Jorden besøges af aliens, som udfører eksperimenter på mennesker. Denne overbevisning kan naturligvis ikke undgå at præge deres spørgeteknik.

Hypnose er ikke den gyldne vej til sandheden. Det er i stedet den gyldne vej til fantasi?land. Den person, som bliver hypnotiseret, kan let blive manipuleret af bortførelsesforskeren til at tro hvad som helst.

Bortførelsesberetningerne har også den svaghed, at de ikke bakkes op af fysiske beviser. De mystiske ar har ofte en naturlig forklaring. De påståede alien-fostre er aldrig fundet, og de påståede graviditeter som følge af nærkontakten med aliens er aldrig bevist.

Det nærmeste, man kommer fysiske beviser, er de såkaldte implantater, dvs. de små genstande, som bortførte opdager i deres krop i tiden efter bortførelsen - og som hævdes at være sporingsudstyr eller hjernekontroludstyr, som de små grå har indopereret i ofret.

Når man går på internettet og i søgemaskinen Google søger på alien-implants, får man 49.000 hits! Og to navne dukker op mange gange: Derrel Sims og Roger Leir.

Roger Leir påstår, at han har fjernet adskillige alien-implantater fra bortførelsesofre. Han mener, at de fjernede genstande stammer fra „en galakse langt, langt borte“.

Derrel Sims fra Houston i Texas deltager ofte i ufo-konferencer og medbringer altid en æske med implantater fra bortførelsesofre. De små genstande ligner almindeligt metal med en tilfældig splint af plastic eller glas. Sims har hidtil nægtet andre at undersøge implantaterne.

Det er dog igennem tiden lykkedes at få fingre i enkelte implantater fra andre personer. Analyser foretaget af anerkendte, uafhængige laboratorier har hver gang vist, at der er tale om organisk materiale, glassplinter og andet helt almindeligt jordisk affald.

Så vi må indtil videre sige, at de fysiske beviser for ufo-bortførelser mangler. En skeptiker har udtalt, at alt for mange vilde historier bygger på alt for få facts.

Men det, vi har, er et overvældende antal beretninger at forholde os til. Ifølge Hopkins og de andre eksperter kan beretningerne kun forklares, hvis man antager, at bortførelserne virkelig har fundet sted.

Roper-undersøgelsen fra 1992 gav som resultat, at 119 personer havde været bortført af aliens. Der er ingen tvivl om, at for de bortførte er oplevelsen sand og føles meget virkelig. Det er også et faktum, at de fleste ufo-bortførte er ret normale.

De er ikke psykisk uligevægtige, og langt de fleste er ærlige mennesker, som ville blive troet i en retssal. De kommer fra alle samfundslag, og fordelingen af mænd og kvinder er nogenlunde 50/50. Spørgsmålet er: Har disse mennesker virkelig været bortført? Eller kan der findes en anden og mere sandsynlig forklaring?

Det har englænderen Susan Blackmore undersøgt nærmere. Blackmore er psykolog og en af de få, som har taget en ph.d i parapsykologi. Hun har igennem 30 år forsket i paranormale fænomener.

Blackmore har påvist, at de fleste bortførelsesberetninger til forveksling ligner beretninger fra folk, som lider af narkolepsi.

Narkolepsi er en meget belastende søvnsygdom. Den karakteriseres af unormal søvntendens i form af søvnighed, søvnanfald og forstyrrelser i reguleringen af drømmesøvnen. Man mener, at der alene i Danmark er mellem 1.000 og 8.000 patienter med narkolepsi.

Blandt de mange symptomer på narkolepsi er det her relevant at nævne søvnlammelse og hallucinationer.

Søvnlammelse eller søvnparalyse er en uhyggelig oplevelse, som opstår ved indsovning eller opvågning. Narkoleptikeren oplever, at han ikke kan bevæge sig, ikke tale, ikke åbne øjnene, selv om han er ved fuld bevidsthed. Ofte er søvnlammelsen ledsaget af hallucinationer. Søvnlammelsen kan vare op til adskillige minutter.

Hallucinationer kan opleves, når man er lige ved at falde i søvn eller lige ved at vågne. Det drejer sig ofte om synsindtryk, men stemmer og lyde kan også forekomme. Der er tale om kraftige sanseindtryk, som narkoleptikeren ikke kan skelne fra virkeligheden.

Lad mig give et enkelt eksempel:

„Jeg blev vækket af lyden, da døren til mit soveværelse blev åbnet. Jeg lå på siden og kunne se de lysende tal på mit vækkeur. Klokken var 4.20. Jeg hørte fodtrin, som nærmede sig min seng, og et tungt åndedræt. Det var som om, der var en mørk skikkelse i værelset. Jeg forsøgte at smide dynen til side og stå op, men jeg var som fastspændt til sengen. Der var noget tungt på mit bryst. Jo mere jeg kæmpede, jo mindre var jeg i stand til at bevæge mig.

Mit hjerte hamrede. Jeg gispede efter vejret.

Skikkelsen kom nærmere, og jeg kunne fornemme en ubehagelig lugt. Den virkede gammel, som noget, der har været gemt for længe på loftet.

Pludselig faldt en skygge hen over mit ur. Et eller andet rørte ved min hals og arm. En stemme hviskede i mit øre. Sproget lød mærkeligt fremmed, nærmest som engelsk udtalt baglæns. Der var overhovedet ingen mening i det sagte. På en eller anden måde dannede ordene billeder i min hjerne. Jeg så rådne sumpe fulde af paddehatte, væmmelige krybdyr og andre djævelske rædsler. I soveværelset så jeg kun en skygge over min seng. Jeg var rædselsslagen...

Jeg forsøgte at bevæge mig, men tingesten mobiliserede blot hele sin vægt på mit bryst. Vægten fordelte sig gennem min krop og tvang mig til at blive i sengen. Jeg var lammet. Jeg lå stadig på siden, og jeg var ikke engang i stand til at dreje hovedet så meget, at jeg kunne se, hvad det var, der sad på mig.

Jeg så på uret på natbordet. Det gik stadig. Ved siden af uret lå en bog, som jeg havde læst i. Et lånerkort, mit kort, fyldt med kaffepletter, markerede, at det var mit hjem. Jeg så hen over væggen. Jeg fik øje på den store plet, som jeg længe havde villet male. I hjørnet stod en kaktus, som jeg havde haft i årevis. Det var helt sikkert mit soveværelse, og det så helt normalt ud. Jeg var opmærksom på mine omgivelser og helt vågen. Det var ikke en drøm! Det var virkelighed!

En hånd greb fat i min arm og holdt fast. Indtrængeren havde virkelig fat i mig! Hånden virkede kold og død...

Den del af madrassen, som var ved siden af mig, gav efter. En eller anden kravlede op i sengen! Tingesten flyttede sin vægt og satte sig overskrævs på mig.

Jeg var tvunget til at høre på den indtrængendes endeløse hvissen. Stemmen lød kvindelig. Jeg vidste, at den var ond. Den indtrængendes tunge og uformelige legeme var ved at mase livet ud af mig. Min barndoms frygt for kvælning vendte tilbage. Jeg var ved at miste bevidstheden. Pludselig tav stemmen. Jeg fornemmede, at den indtrængende langsomt forlod rummet. Trykket mod mit bryst tog langsomt af. Klokken var 4.30.

Jeg sprang ud af sengen, greb min lommelygte og vendte mig mod soveværelsesdøren. Der var intet..."

Denne beretning er ikke fortalt af en ufo-bortført, men den ligner i høj grad. Beretningen kan læses i en bog skrevet af Donald Siegels, som selv havde oplevelsen. Siegel er psykologiprofessor og en kendt og velrenommeret autoritet inden for forskningen i narkomisbrug og adfærd.

Han var så forvirret over sin oplevelse, at han i flere dage gik rundt i en omtumlet tilstand. Han forsøgte dog at finde grunden til oplevelsen. Hans indtryk af vækkeuret og de andre ting i soveværelset gjorde, at han mente, der måtte være noget virkeligt bag hændelsen. Siegel konkluderede til sidst, at han havde haft en af de velkendte søvnlammelser i forbindelse med en hallucination.

Susan Blackmore og andre forskere siger om ufo-bortførelserne, at uden ufo-forskere, uden brug af hypnose og med en grundlæggende forståelse af søvnlammelse, kunne i hundredvis, hvis ikke tusindvis af såkaldte bortførte sove roligt om natten. De skulle ikke bekymre sig om fremmede væsener, der invaderer deres soveværelser. I stedet kunne de lære, at søvnlammelse er

grunden til deres prøvelser.

Andre forskere siger det endnu kortere: Uden bortførelsesforskere - ingen bortførte. Der er således ikke tale om alien-bortførelse, men om terapeut-bortførelse.

Er ufo-bortførelser et typisk amerikansk fænomen?

Siden 1957 har Skandinavisk UFO Information indsamlet mellem 10.000 og 15.000 ufo-beretninger i Danmark. Vi har endnu ikke haft et eneste bortførelsestilfælde i Danmark. Men fænomenet kendes i England, Australien og Canada - og ikke mindst Sydamerika har en lang og farverig tradition for ufo-bortførelser.

Fænomenet er imidlertid mest udbredt i USA. Det er der ikke nogen enkel forklaring på, men måske en kombination af flere:

1. Der er i USA en udbredt mistillid til myndighederne. Det giver grobund for mange konspirations-teorier. Myndighederne kender sandheden om dit og dat, men bruger ufine metoder for at skjule den for folket. Måske samarbejder de endda med aliens. Denne forkærlighed for konspirations-teorier spiller også en vigtig rolle i tv-serien TAKEN.
2. Det amerikanske samfund er til en vis grad præget af angst. Filmproducenten og forfatteren Michael Moore har bl.a. i filmen "Bowling for Columbine" forsøgt at dokumentere, at USA's liberale våbenlovgivning bl.a. hænger sammen med, at folk vil beskytte sig, fordi de er bange. Det er en angst, som medierne ofte er med til at forstærke. Udenlandske terrorister lur, indbrudstyve ødelægger folks ejendom - så hvorfor ikke også truende aliens fra det ydre rum, der bortfører og krænker dig, mens du sover i dit hjem?
3. Endelig er der det helt særlige ved USA, at man i mere end 50 år har beskæftiget sig med ufoer. Mange ufo-interesserede er med tiden blevet frustrerede over, at det endelige bevis på, at vi får besøg fra det ydre rum, stadig lader vente på sig. Derfor har rigtig mange i de sidste 25 år kastet sig over ufo-bortførelser. De er mere spændende end flakkende nattelys på himlen - nærmest moderne gyserhistorier. De gør sig godt i medierne, og så er der penge i dem. Mange terapeuter og amatør-hypnotisører har gyldne tider i USA.

Da Spielbergs klassiker »Nærkontakt af Tredje Grad« havde premiere i Danmark i marts 1978, troede mange, at nu ville vi komme til at opleve en bølge af nærobservationer. Men bølgen udeblev - til gengæld steg interessen i Danmark for at vide noget om ufoer.

Den 3. februar begynder tv-serien TAKEN på Canal+. Hvis mønstret fra 1978 gentager sig, vil vi formentlig ikke opleve, at en masse danskere pludselig mener, at de har været bortført af aliens - de 2% fra den amerikanske undersøgelse skulle i givet fald svare til 100.000 danskere, dvs. at alle indbyggere i en by lidt mindre end Aalborg pludselig skulle finde ud af, at de har været bortført.

Man må forvente, at TAKEN vil skabe interesse for at få reel viden om bortførelsesfænomenet.

I Skandinavisk UFO Information vil vi - i overensstemmelse med foreningens formål - bidrage til dette oplysningsarbejde. I UFO-Nyt nr. 1, 2004, som udkommer 15. februar bringer vi artikler om bortførelsesfænomenet, og den 2. marts udkommer vores specialtidsskrift UFO-Vision nr. 8, der har ufo-bortførelser som hovedtema. Lige så snart disse to udgivelser er på gaden, modtager alle UFO-Mails abonnenter nærmere besked.

Udvalgte links om ufo-bortførelser

Bortført af ufonauter: http://www.skeptica.dk/arkiv_dk/pa_030.htm

Dr. Susan Blackmore: <http://www.susanblackmore.co.uk/index.htm>

Whitley Strieber's Unknown Country: <http://www.unknowncountry.com/>

Intruders Foundation (Budd

Hopkins): <http://www.intrudersfoundation.org/inside.html>

International Center for Abduction Research (Dr. David M.

Jacobs): <http://www.ufoabduction.com/>

Passport to the Cosmos (John E.

Mack): <http://beyondcommunion.com/johnmack/>

Derrel Sims' hjemmeside Alien Hunter: <http://www.alienhunter.org/>

Dr. Roger Leirs hjemmeside Aliens and the

Scalpel: <http://www.alienscalpel.com/>

Send ufo-mail til familie, venner og bekendte!

Synes du, at ufo-mail er spændende oplysninger og interessant læsning, så send denne ufo-mail videre til din familie, dine venner og bekendte.

Så har de også muligheden for at modtage ufo-mail gratis og uforpligtende, når der sker noget nyt:

Danske og udenlandske observationer eller fotografier, aktuelle himmelfænomener og spændende tilbud på ufo-materialer.